

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl., saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 105 af 7. April 1936, jfr. Bekendtgørelse Nr. 127 af 22. April 1936.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 643).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): Ved Lov af 16. Maj 1934 blev der som en særlig Støtte til de sønderjyske Landsdele gennemført omfattende Afdrags- og Rentelempelser for forskellige Laan til Landbrugere og næringsdrivende m. v. Ordningen gjaldt indtil Udgangen af 1935, men blev derefter ved en ny Lov af 7. April 1936 forlænget med enkelte Udvidelser indtil Udgangen af 1938. Ordningen har saaledes nu bestaaet i 5 Aar, og den er hovedsagelig kommet Landbrugere til gode. Selv om Vilkaarene for dette Erhverv ogsaa for Sønderjyllands Vedkommende har bedret sig væsentligt i Løbet af disse Aar, har Regeringen dog ikke anset det for tilraadeligt nu at lade de paa-gældende Lempelser bortfalde, idet det sønderjyske Landbrug er særlig haardt ramt af Mund- og Klovesygen. Den bestaaende Ordning er derfor foreslaaet forlænget endnu i 2 Aar.

Under Sagens Behandling i Folketinget blev der af det dør nedsatte Udvalg fremsat Ønske om, at Muligheden for at opnaa de hjemlede Lempelser maatte blive udvidet til ogsaa at omfatte de Landbrugere, der har erhvervet deres Ejen-domme efter 1934, og selv om jeg maa anse det for betænkeligt at svække den hidtil fulgte ret strenge Praksis paa dette Omraade, da dette let vil kunne paavirke Grundpriserne i opadgaaende Retning, har jeg dog, som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, ment at kunne tiltræde, at Rentelettelsesudvalget efter Andragende kan optage saadanne Sager til fornyet Overvejelse, hvor Ejerskiftet er sket inden 1. April 1936, saa at Lempelser kan indrømmes den nye Ejer, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, dog kun for den i Loven forudsatte nye 2 Aars Periode.

Endvidere har jeg med Hensyn til Spørqsmaalet om Forpagteres Adgang til Lempelser erklæret mig enig i, at en saadan Adgang fortsat skal staa aaben, for saa vidt angaar langvarige Kontrakter.

Der blev endvidere under Forhandlingerne i det andet høje Ting fremsat Henstilling om, at der maatte blive ydet en særlig Støtte til at bøde paa de Vanskeligheder, som Mund- og Klovesygen har fremkaldt i Sønderjylland, og jeg har i den Anledning givet min Tilslutning til, at der af Laanekassen for Sønderjylland skal kunne disponeres over et Beløb af 400 000 Kr. til Udlaan i Tilfælde, hvor der direkte eller indirekte er lidt særlige Tab som Følge af denne udbredte Epizooti. Af Beløbet skal 250 000 Kr. kunne stilles til Raadighed for Laan til Landbrugere, og det skal kunne ske med eller uden Pantesikkerhed. For disse Laan skal der endvidere kunne bevilges Renteafrihed i Henhold til den her omhandlede Lovs § 6; gældende i Lovens forlængede Løbetid. De øvrige 150 000 Kr. stilles til Raadighed for andre Laantagere paa almindelige Laanvilkkaar.

For Finansaarene 1934—35 til 1937—38 har Statskassens Udgift ved denne Lovgivning udgjort 7,3 Mill. Kr. Forlængelsen i 2 Aar vil antagelig medføre en Udgift paa 1,2 Mill. Kr. aarlig. Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg skal hermed anbefale det til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Jørgen Møller: Lige siden Genforeningen af den sønderjyske Landsdel med Danmark har der lydt stærke Klager over daarlige økonomiske Forhold i Sønderjylland, og man har anført, at disse var at føre tilbage til forsømte Bedrifter i Krigsaarene, Udmarvning af Besætningerne og endelig den tyske Marks Sammenbrud, hvorved den opsparede Kapital gik tabt. Klagerne inden for Landbruget har til Tider udartet til stærke Angreb paa den danske Stat, og man har brugt Talemaader og Toner, der var egnede til at nedsætte Danmark i Udlandets Omdømme. De Ord, der skal lyde fra dette høje Tings Talerstol i Dag, skal ikke være en Fortsættelse af Klagerne over daarlige økonomiske Forhold, men det skal være en Tak til den danske Stat og hele det danske Folk for den betydelige Indsats, der er gjort for at genrejse Sønderjylland økonomisk.

Den Hjælp, som Sønderjylland har modtaget, er ydet i Form af direkte Tilskud til Betaling af Renter og til Nedsættelse af Skatter og andre Udgifter. Desuden er der ydet store Summer som Laan gennem Sønderjyllands Laanekasse, Erhvervenes Laanefond og Hypoteklaanefonden, hvor-